

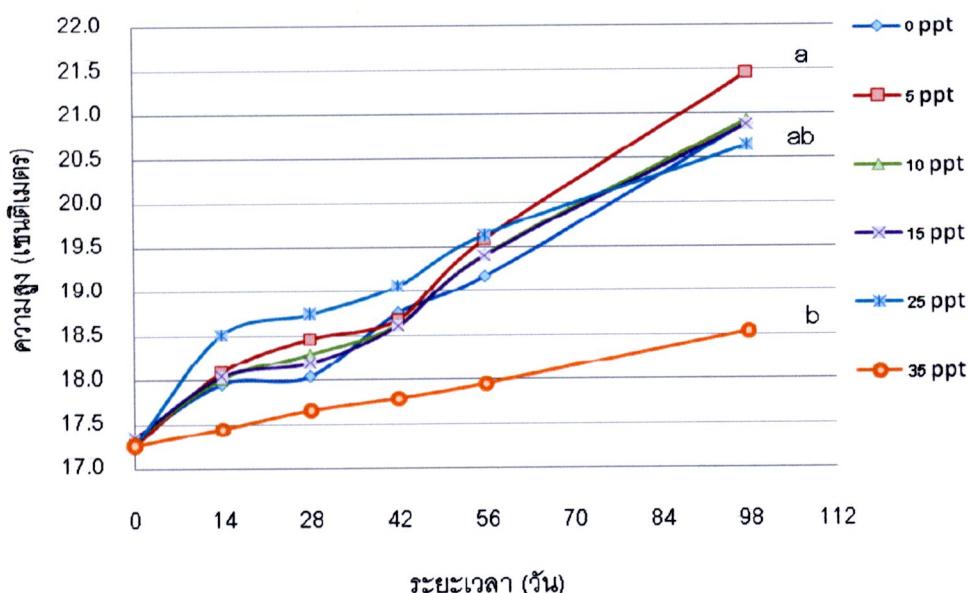
ผลการทดลองและวิจารณ์

1. ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงความสูง จำนวนใบ พื้นที่ใบ ความหนาใบ จำนวนป่ากใบ และจำนวน cork wart ของต้นโคงกงที่ปลูกในระดับความเค็มต่าง ๆ

ผลการศึกษาความสูง จำนวนใบ พื้นที่ใบ ความหนาใบ จำนวนป่ากใบ และจำนวน cork wart ของต้นโคงกงที่ปลูกในน้ำทึบตั้งจากป่าเดี้ยงปานิลที่มีระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt พบร่วม

1.1 ความสูงของต้นโคงกง

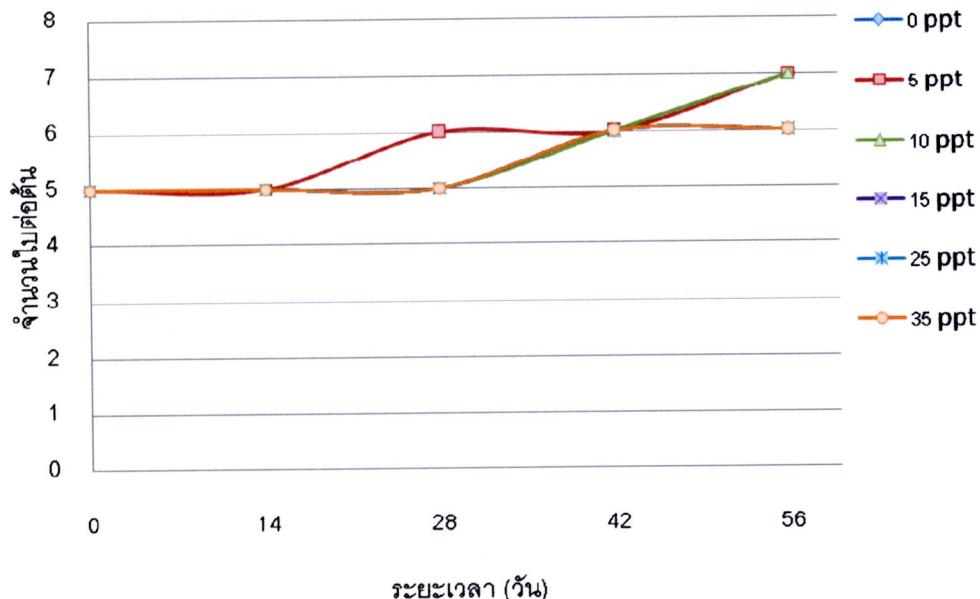
ความสูงของต้นโคงกงที่ปลูกในระดับความเค็ม 0-25 ppt มีความสูงในช่วงเริ่มต้นการทดลอง ถึงสัปดาห์ที่ 56 ไม่แตกต่างกัน แต่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P<0.05$) เมื่อสิ้นสุดการทดลอง โดยที่ระดับความเค็ม 5 ppt จะมีความสูงมากที่สุด ส่วนที่ระดับความเค็ม 30 ppt จะมีความสูงต่ำสุดตั้งแต่เริ่มต้นจนสิ้นสุดการทดลอง (ภาพที่ 22) จากผลการศึกษาแสดงว่าต้นโคงกงเจริญเติบโตในน้ำที่มีความเค็มมากกว่า 30 ppt จะทำความสูงของต้นโคงกงลดลง

ภาพที่ 22 ความสูงของต้นโคงกงที่ปลูกในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

1.2 จำนวนใบของต้นโคงกง

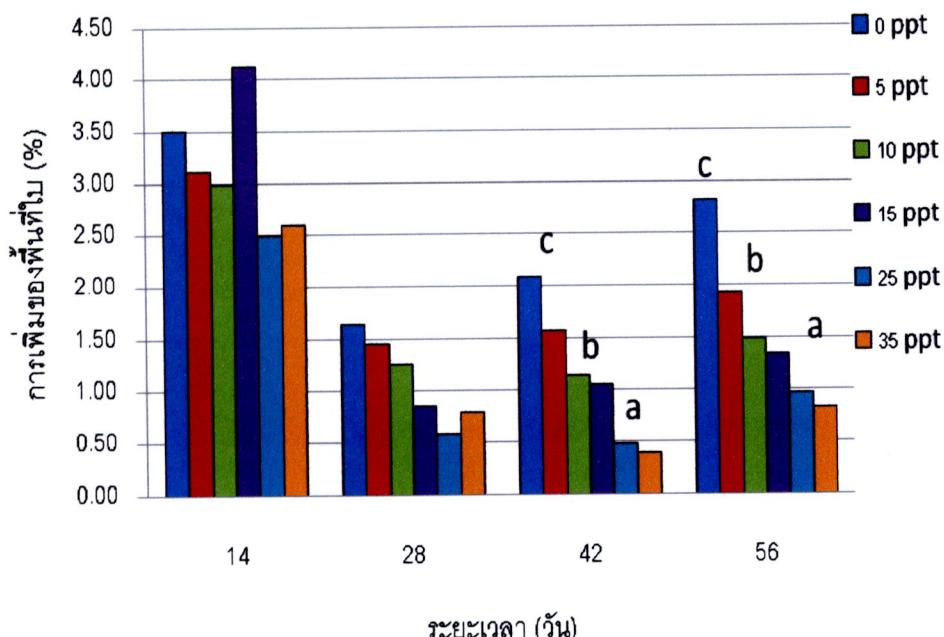
จำนวนใบของต้นโคงกงที่ปลูกในระดับความเค็มต่างๆ มีจำนวนใบของต้นโคงกงไม่แตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$) ดังภาพที่ 23

ภาพที่ 23 จำนวนใบของต้นโงกเงยที่ปลูกในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

1.3 พื้นที่ใบของต้นโงกเงย

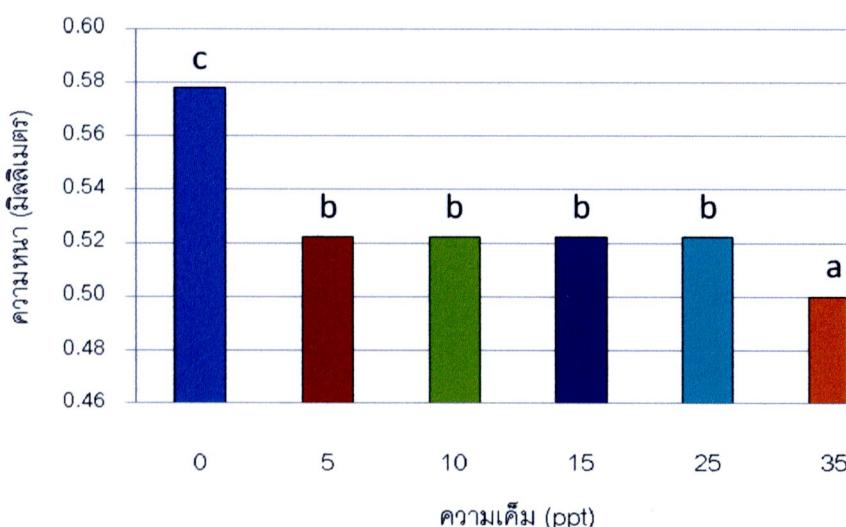
ผลการศึกษาการเพิ่มพื้นที่ใบต้นโงกเงย พบร่วมกับ เปอร์เซ็นต์การเพิ่มพื้นที่ใบลดลงหลังจาก สับดาห์ที่ 2 และระดับความเค็มมีผลต่อการเพิ่มพื้นที่ใบ โดยพบว่าเมื่อระดับความเค็มเพิ่มขึ้นจะทำให้ การเพิ่มพื้นที่ใบของต้นโงกเงยแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดังภาพที่ 24

ภาพที่ 24 การเพิ่มพื้นที่ใบของต้นโงกเงย (%) ที่ปลูกในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

1.4 ความหนาในของต้นโงกกาง

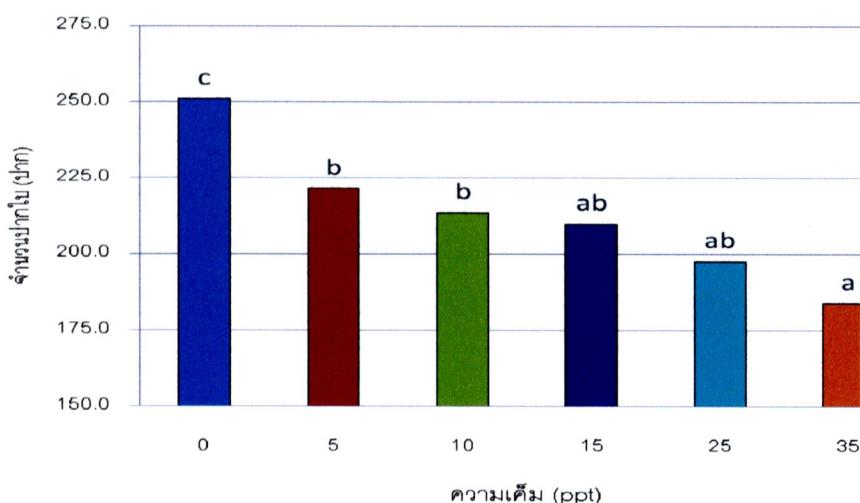
ผลการศึกษาความหนาในของต้นโงกกาง พบร ความหนาของใบของต้นโงกกางที่ปลูกในระดับความเด็ม 0 ppt มีความหนาของใบมากกว่าใบต้นโงกกางที่ปลูกในระดับความเด็มที่เพิ่มขึ้น และความหนาในของต้นโงกกางลดลงที่ระดับความเด็ม 35 ppt แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดังภาพที่ 25

ภาพที่ 25 ความหนาของใบต้นโงกกางที่ปลูกในระดับความเด็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

1.5 จำนวนปากใบของต้นโงกกาง

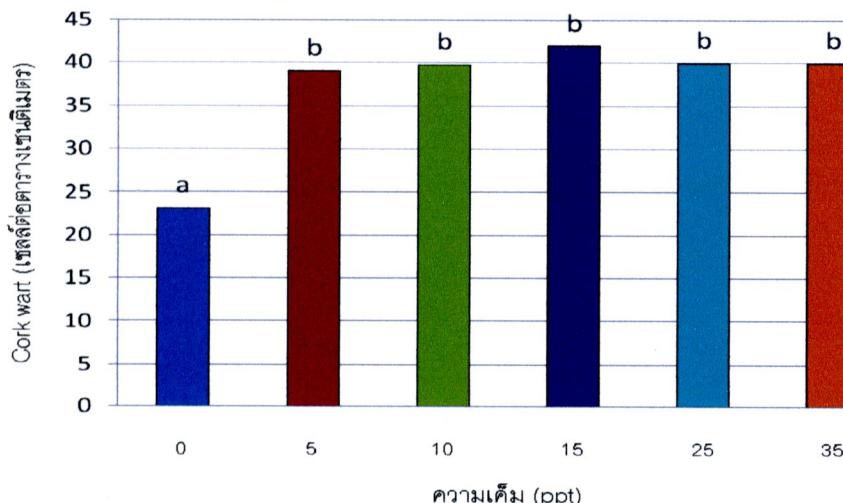
ผลการศึกษาจำนวนปากใบของต้นโงกกาง พบร จำนวนปากใบของต้นโงกกางที่ปลูกในระดับความเด็ม 0 ppt มีจำนวนปากใบมากกว่าระดับความเด็มที่เพิ่มขึ้น โดยพบร ว่าจำนวนปากใบจะเพิ่มขึ้นเมื่อระดับความเด็มเพิ่มขึ้นแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) ดังภาพที่ 26 เนื่องจากปากใบมีหน้าที่ควบคุมการสูญเสียของน้ำ ทำให้ต้นโงกกางที่ปลูกในน้ำที่มีความเด็มสูงคายน้ำลดลง เพื่อรักษาสมดุลของน้ำภายในเซลล์ให้เหมาะสมต่อการเจริญเติบโต

ภาพที่ 26 จำนวนปากใบของต้นโงกกางที่ปลูกในระดับความเด็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

1.6 จำนวน cork wart

ผลการศึกษาจำนวน cork wart พบว่า ที่ระดับความเค็ม 0 ppt จะมีจำนวน cork wart น้อยที่สุดต่างกับระดับความเค็มอื่นๆ ที่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) และพบว่าที่ระดับความเค็มมากกว่า 5 ppt จำนวน cork wart ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) โดยมีจำนวน cork wart ประมาณ 40 ± 1 เซลล์ต่อตารางเซนติเมตร (ภาพที่ 27) เนื่องจาก cork wart เป็นส่วนปลายของท่อลำเลียงน้ำในใบ กระจายอยู่บริเวณใต้ใบของต้นโงกงา มีลักษณะเป็นจุดสีน้ำตาลแดง cork wart จะมีหน้าที่ควบคุมการเก็บน้ำได้ในใบ ซึ่งจะมีปริมาณมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความต้องการเก็บสะสมน้ำในใบ

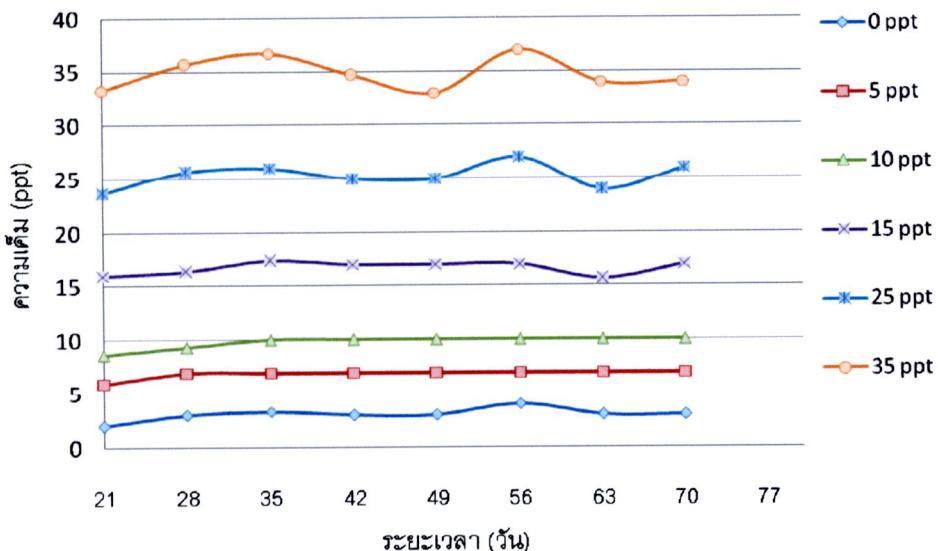
ภาพที่ 27 แสดง cork wart ใต้ใบต้นโงกงาที่ปลูกในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt

2. ผลการศึกษาการเปลี่ยนแปลงคุณสมบัติน้ำทึ้งจากการเลี้ยงป่านิลที่ผ่านการดูดซับของต้นโงกงาในระดับความเค็มต่าง ๆ

จากการศึกษาคุณสมบัติน้ำทึ้งจากการเลี้ยงป่านิลที่ผ่านการดูดซับของต้นโงกงาที่ระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt พบว่า

2.1 ความเค็ม

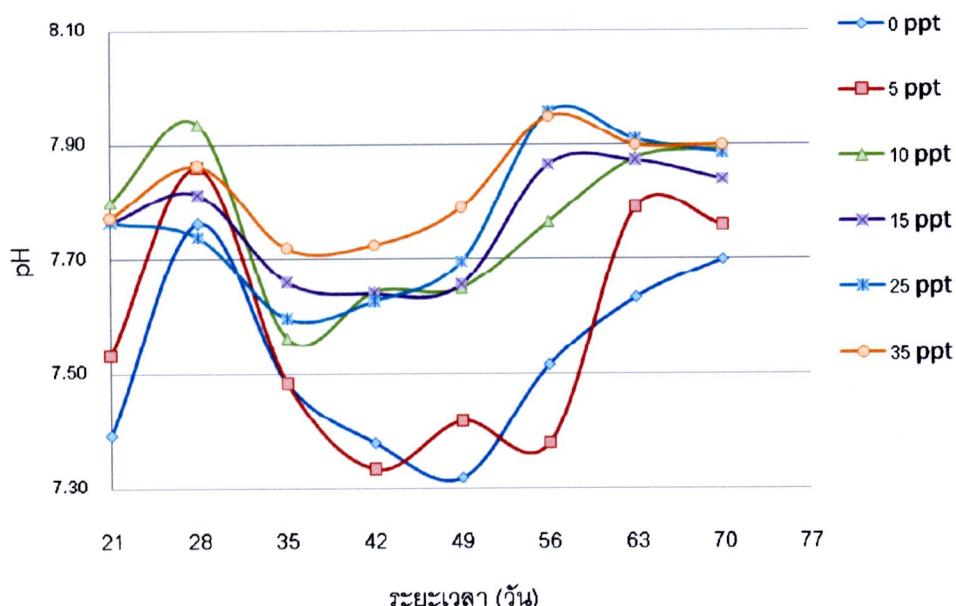
ผลการศึกษาความเค็มของน้ำที่ปลูกต้นโงกงาทดลองระยะเวลาการกราราทดลลงแต่ละชุดการทดลองมีการเปลี่ยนแปลงความเค็มอยู่ในช่วง 0.0 ± 2.6 , 5.0 ± 1.3 , 10.0 ± 0.5 , 15.0 ± 1.5 , 25.0 ± 1.1 และ 35.0 ± 1.5 ppt ตามลำดับ (ภาพที่ 28) เนื่องจากระหว่างการทดลองจะมีการควบคุมความเค็มให้มีค่าใกล้เคียงกับชุดการทดลอง

ภาพที่ 28 การเปลี่ยนแปลงความเค็มของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลา尼ลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปัจจัยต้นในการ

2.2 ความเป็นกรด-ด่าง

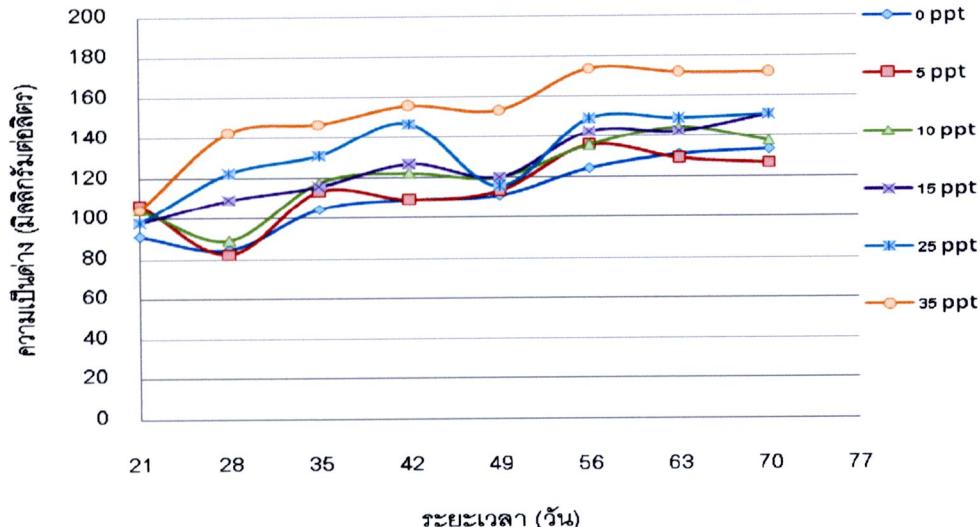
ผลการศึกษาความเป็นกรด-ด่างของน้ำที่ปัจจัยต้นในการ พบร่วมกับ ที่ระดับความเค็มต่ำจะมีค่าความเป็นกรด-ด่างของน้ำต่ำกว่าที่ความเค็มสูง เนื่องจากในน้ำที่มีความเค็มต่ำจะมีการย่อยสลายของสารอินทรีย์จากน้ำทึ้งทำให้เกิดปริมาณไฮโดรเจนออกอนมากกว่าในน้ำที่มีความเค็มสูง (ภาพที่ 29)

ภาพที่ 29 การเปลี่ยนแปลงความเป็นกรด-ด่าง (pH) ของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลา尼ลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปัจจัยต้นในการ

2.3 ความเป็นด่าง

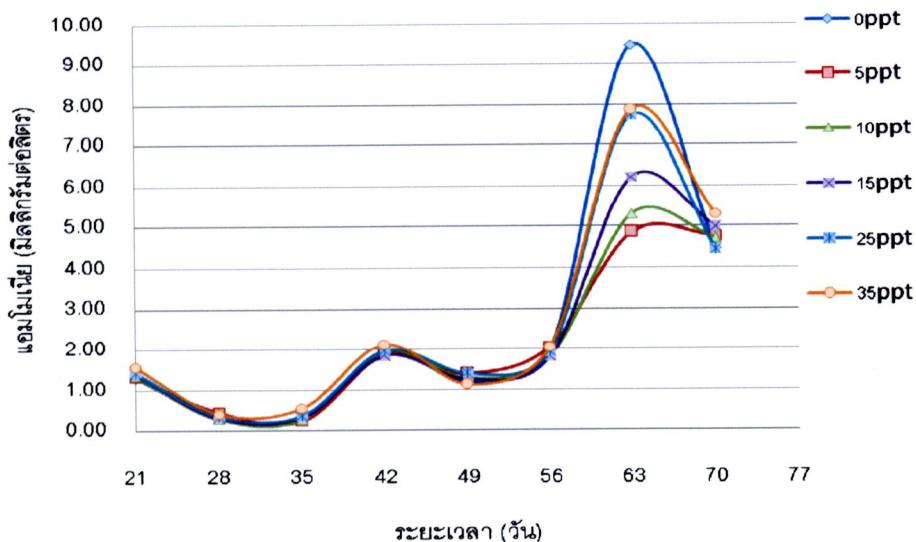
ผลการศึกษาความเป็นด่างของน้ำที่ปลูกต้นゴงกัง พบว่า ปริมาณความเป็นด่างเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการทดลอง และเพิ่มขึ้นตามระดับความเค็มที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 30)

ภาพที่ 30 การเปลี่ยนแปลงปริมาณความเป็นด่างของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลานิลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปลูกต้นゴงกัง

2.4 แอมโมเนีย-ไนโตรเจน

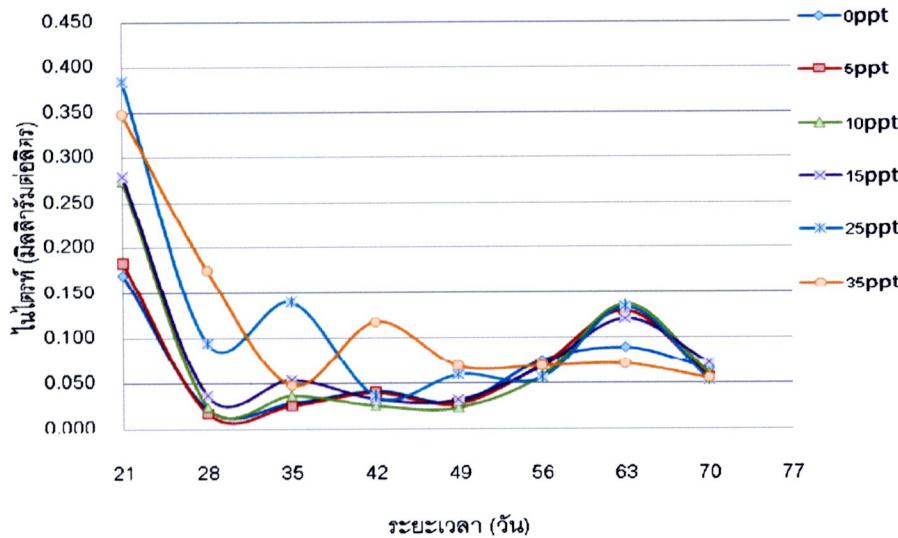
ผลการศึกษาปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจนของน้ำที่ปลูกต้นゴงกัง พบว่า มีปริมาณเพิ่มขึ้นตลอดระยะเวลาการทดลอง (ภาพที่ 31)

ภาพที่ 31 การเปลี่ยนแปลงปริมาณแอมโมเนีย-ไนโตรเจนของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลานิลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปลูกต้นゴงกัง

2.5 ในไทรท์-ในไตรเจน

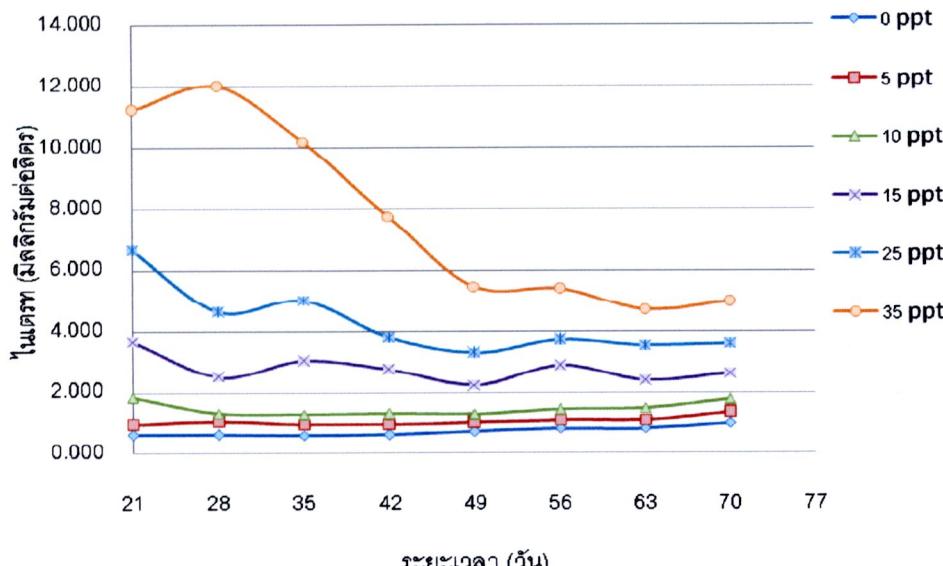
ผลการศึกษาปริมาณในไทรท์-ในไตรเจนของน้ำที่ปลูกต้นโคงกัง พบว่า มีปริมาณลดลงตลอดระยะเวลาการทดลอง (ภาพที่ 32)

ภาพที่ 32 การเปลี่ยนแปลงปริมาณในไทรท์-ในไตรเจนของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงป่านิลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปลูกต้นโคงกัง

2.6 ในเทรอท-ในไตรเจน

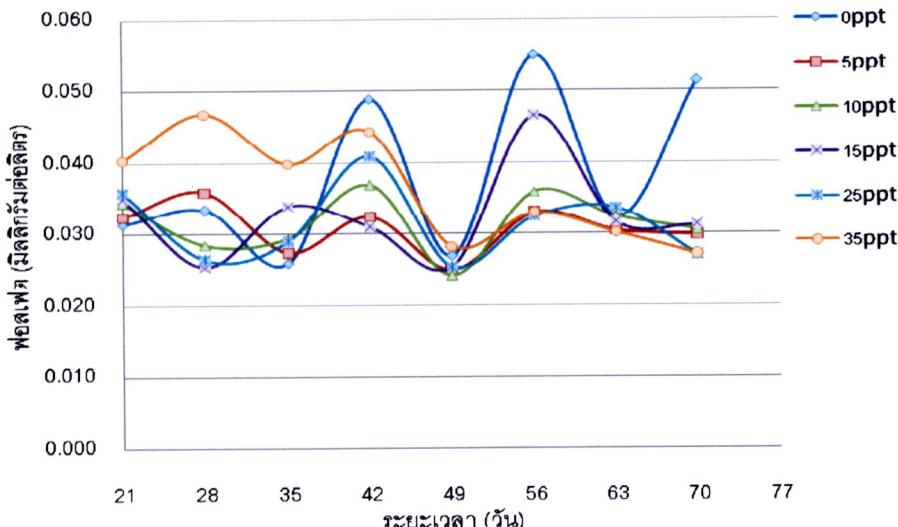
ผลการศึกษาปริมาณในเทรอท-ในไตรเจนของน้ำที่ปลูกต้นโคงกัง พบว่า มีปริมาณลดลงตลอดระยะเวลาการทดลอง โดยปริมาณในเทรอท-ในไตรเจนลดลงมากในระดับความเค็มที่เพิ่มขึ้น (ภาพที่ 33)

ภาพที่ 33 การเปลี่ยนแปลงปริมาณในเทรอท-ในไตรเจนของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงป่านิลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปลูกต้นโคงกัง

2.7 ปริมาณฟอสเฟต

ผลการศึกษาปริมาณฟอสเฟตของน้ำที่ปลูกต้นในกง พบว่า มีการเปลี่ยนแปลงปริมาณเพิ่มขึ้นและลดลงตลอดเวลาการทดลอง (ภาพที่ 34) เมื่อสิ้นสุดการทดลองมีปริมาณต่ำกว่าเริ่มต้น

ภาพที่ 34 การเปลี่ยนแปลงปริมาณฟอสเฟตของน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลานิลในระดับความเค็ม 0, 5, 10, 15, 25 และ 35 ppt ที่ใช้ปลูกต้นในกง

3. ผลการศึกษาประสิทธิภาพของต้นในกงในการลดปริมาณเสียในรูปในต่อเจน และฟอสเฟตในน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลานิล

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของต้นในกง พบว่า สามารถช่วยลดปริมาณในต่อเจน-ในต่อเจน และฟอสเฟตในน้ำทึ้งจากการเลี้ยงปลานิลได้สูงสุด 54.5 ± 1.8 และ $32.5 \pm 1.2\%$ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ประสิทธิภาพการลดปริมาณในต่อเจน-ในต่อเจน และฟอสเฟตของต้นในกงในการเลี้ยงปลานิลที่ระดับความเค็มต่างๆ

ระดับความเค็ม (ppt)	ประสิทธิภาพการลด (เปอร์เซ็นต์)	
	ในต่อเจน-ในต่อเจน	ฟอสเฟต
0	0.0 ± 0.0	0.0 ± 0.0
5	0.0 ± 0.0	6.7 ± 0.3^c
10	0.0 ± 0.0	6.7 ± 0.4^c
15	32.4 ± 0.8^c	8.8 ± 0.3^c
25	46.3 ± 1.3^b	27.0 ± 0.7^b
35	54.5 ± 1.8^a	32.5 ± 1.2^a